

۱۸ سال سابقه کار و ۲۲۰ هزار تومان حقوق!

دسترنج

یازدهم اردیبهشت هشتاد و هفت

بعد از ۱۸ سال کار و حقوق ماهانه ۲۲۰ هزار تومان، ۱۱۰ هزار تومان اجاره خانه می‌پردازم و مابقی حقوق کفاف خرج‌های سنگین زندگی را نمی‌دهد.

هر زمان که از "کار" صحبت به میان می‌آید، جایگاه "کارگر" به ذهن متبادر می‌شود و همیشه از ارزشی که باید برای این قشر قایل شد، سخن‌های فراوان گفته می‌شود و گذشته از سفارش‌ها و تاکیداتی که اسلام و پیامبر اکرم (ص) در مورد کارگران کرده‌اند، هر انسان منصف و آگاه برای کار و تلاش جهت تامین معاش خانواده و کسب رزق و روزی حلال ارزش و احترام قایل است.

یکی از نمایندگان شوراهای اسلامی کار در خراسان رضوی، در گفت‌وگو با ایسنا، درباره اصلاحیه قانون کار معتقد است: تصویب اصلاحیه قانون کار، ظلم در حق کارگر است و قانون را از بین می‌برد.

احمد طوسی افزود: کسانی که اصلاحیه قانون کار را مطرح کرده‌اند، قصد متوقف کردن قانون برای کارگر را دارند و اگر این روند ادامه پیدا کند، تنها کارگران متضرر خواهند شد.

وی اصلاحیه قانون کار را با عنوان قدرت دوباره بخشیدن به کارفرما بی‌معنا دانست و اظهار داشت: کارفرما همیشه از اهرم‌های کارفرمایی خود نسبت به کارگر استفاده کرده است و حتی شورای اسلامی کار را منحل می‌کند.

وی با اعتقاد به اینکه روح قانون هیچگاه برای کارگر کامل تفسیر و اجرا نشده است، گفت: همیشه تا جایی که امکان داشته این روح از مدار اصلی خود خارج شده است.

وی طبقه‌بندی مشاغل بر اساس سطح سواد را بسیار نامناسب ارزیابی و بیان کرد: این طبقه‌بندی باید بر اساس سابقه، تجربه و مهارت کارگر صورت گیرد، در حالی که کارفرمایان از این موضوع سوءاستفاده و محیط خدماتی را تبدیل به محیط اداری کرده‌اند که مسلماً به ضرر کارگر خواهد بود.

نماینده شوراهای اسلامی کار در خراسان رضوی ادامه داد: به دلیل سلطه بی‌سوادی در طی سال‌ها بین کارگران، سطح سواد اغلب آنان نهایتاً به دیپلم می‌رسد و متأسفانه آموزش کارگران تاکنون متولی مشخصی نداشته است.

وی تصریح کرد: کارفرمایان پس از گذشت ۳۰ سال از پیروزی انقلاب اسلامی حق و حقوق کارگران را بطور تمام و کمال رعایت نمی‌کنند.

طوسی با ابراز تأسف از نبود پرونده پزشکی برای کارگران در پرونده پرسنلی‌شان، اظهار داشت: کارگران به دلیل حقوق و دستمزدهای پایین مجبور به انجام کار دوم یا اضافه کاری هستند که این امر صدمات جسمی و روحی فراوانی برای آنان در پی دارد.

پس از صحبت با نماینده کارگران، به میان کارگران، کسانی می‌رویم که آفتاب و خاک را در پس نگاهشان پنهان کرده‌اند و دست‌انشان بوی درد می‌دهد.

کارگری که عصبانی به نظر می‌رسد با صدای لرزان می‌گوید: در يك کارخانه صنعتی کار می‌کنم. اکثر کارگران بر اثر فشارهای مختلف به بیماری‌های روحی دچار شده‌اند.

بعد از ۱۲ سال کار، قرارداد یک ماهه می‌بندند

وی افزود: هنگامی که پس از ۱۲ سال کار، با ما قرارداد یک ماهه می‌بندند، چه امنیت شغلی وجود دارد؟ آیا درست است که بعد از سال‌ها روزی حلال خوردن، به فکر انجام کار خلاف بیفتیم؟ سرنوشت ما را چه کسانی رقم می‌زنند؟ فرد دیگری که خود را کارگر یک کارخانه معتبر صنایع غذایی معرفی می‌کند، گفت: با ۱۸۰ هزار تومان حقوق در ماه نمی‌توان اجاره خانه و هزینه خوراک و پوشاک خانواده را تامین کرد.

وی اظهار داشت: کارگران باید نسبت به قانونی که علیه آن‌هاست، اعتراض کنند.

کارگر جوانی نیز می‌گوید: در صورت کوچک‌ترین اعتراض به نحوه قرار داد که ۱۵ روزه است، پیشنهاد بازخرید به ما می‌دهند که مبلغ آن ۳ ماه حقوق به ازای هر سال سابقه کار است.

فرد دیگری که ۱۷ سال سابقه کار در یک کارخانه معتبر را دارد، می‌گوید: مسکن یکی از بزرگترین مشکلات کارگران است که در شرکت ما تنها ۳۰ واحد مسکونی به کارگران واگذار شده است و کارگران زیادی از این امکان محروم مانده‌اند.

۲۲۰ هزار تومان حقوق و ۱۱۰ هزار تومان اجاره خانه!؟

کارگر دیگری که برای گفتن حرف‌هایش عجله دارد، می‌گوید: بعد از ۱۸ سال کار و حقوق ماهانه ۲۲۰ هزار تومان، ۱۱۰ هزار تومان اجاره خانه میپردازم و مابقی حقوق کفاف خرج‌های سنگین زندگی را نمیدهد. وی می‌افزاید: بعد از اعتراض به حقوق کم، به ما می‌گویند، بروید! و ما با این وضعیت کمبود کار کجا می‌توانیم کار پیدا کنیم؟ فرد دیگری که از اوضاع خود در کارخانه محل کارش ناراضی است، گفت: کارخانه‌ای که در آن کار می‌کنم با زحمت بسیار کارگرانش، فعالیت خود را در استان‌های دیگر گسترش داده است اما هم اکنون کارگران آن از هیچ‌گونه امنیت شغلی برخوردار نیستند.

فرد مسن دیگری که آثار سال‌های زیاد کار در صورتش نمایان است، می‌گوید: فرمایش معصوم است که "حقوق کارگر باید قبل از خشک شدن عرقش به او پرداخت شود." آیا شرایط کنونی فرسنگ‌ها از این فرمایش دور نیست؟ کارگر دیگری نیز می‌گوید: کارگران هیچ امیدی به آینده ندارند، کارفرمایان حقوق آنان را رعایت نمی‌کنند در حالی که با تلاش آنان به موقعیت مناسب کنونی‌شان رسیده‌اند.

اخراج کارگر مرد برای استخدام کارگران زن

تکلیف کارگران زن، که با نصف حقوق مردان کار می‌کنند، چیست؟ این سوال را مرد جوانی مطرح می‌کند و می‌گوید: خیلی از کارخانه‌ها کارگران مرد را اخراج می‌کنند تا کارگر زن استخدام کنند.

نماینده شورای اسلامی یک کارخانه تولید پوشاک نیز گفت: برخی مدیران اداره کار و امور اجتماعی، وقت ملاقات با نمایندگان کارگران برای انتقال مشکلات را نمی‌دهند در حالی که مشکلات زیادی در جامعه کارگری وجود دارد که این مسائل با صحبت کردن مستقیم با مسوولان حل خواهد شد.